

ਸ. < | ਸੰਪਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਡੀ. ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਦੀਪਕ ਬੀਏਟਰ, ਪੂਰੀ, - ਜਵਾਬਦੇਹ। ■

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 913 ਆਫ 1980।

¹ ਅਪ੍ਰੈਲ 3, 1981

1952 ਦਾ XI)— ਧਾਰਾ 5, 6, 1-ਏ, 8 > ਅਤੇ 9— ਪੰਜਾਬ ਸਿਨੇਮਾ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ 1952— ਨਿਯਮ 4 ਫਾਰਮ 'ਏ' ਸ਼ਰਤ 4— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਧਾਰਾ 19 (1.) (ਜੀ)— ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ—ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ— ਕੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ* ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਇਸਲਈ— ਨਿਯਮ 4 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਏ ਵਿਚ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 4— ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ— ਅਜਿਹਾ ਵਰਗੀਕਰਨ \ ਅਤੇ ਦਰਾਂ ਦਾ ਨੁਸਖਾ — ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1) (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਨੇਮਾ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1952 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਵਿਚਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ* ਸਿਨੇਮਾ ਟੈਗੂਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਦੇ 'ਨਿਯਮ' ਲਈ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਪਾਰ ਅਤੇ | ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਬੀਕਿਊ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ। ਦਰਅਸਲ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ 'ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ' ਅਤੇ 'ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ' ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, [ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਕਾਲਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ | ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ! ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਨੇਮਾ (ਨਿਯਮ-| tion) ਨਿਯਮ, 1952 ਦਾ ਨਿਯਮ 4, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ। ਕ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ | ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਸਿਨੇਮਾ ਸੀਟਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ। ਇਹ! ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ 'ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ' ਅਤੇ 'ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ' ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਸਿਨੇਮੈਟੋਗ੍ਰਾਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ। ਇਹ ਸਵੈ-ਸਿੱਧ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਕਾਲਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਹੋਣ [ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ^{o o nse<^ en} tity, ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 4] ਨਿਯਮ 4 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ A ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ^{ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਅ ਤੋਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?}

(ਪਾਰਾ 12, 13 ਅਤੇ 14)।

1 .LR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1982) i

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ I ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 19 (1) (ਜੀਜੇ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਿਨੇਮਾ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਸਿਨੇਮੈਟੋਗ੍ਰਾਫ ਵਪਾਰ ਨੂੰ 'ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ' ਕਰਨ ਅਤੇ 'ਲਾਇਸੈਂਸ' ਦੇਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ (ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਲਾਈਸੈਂਸ ਗਾਇਨ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ J4 ਲਗਾ ਕੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। (ਪੈਰਾ 19) ।

1980 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, 1976 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6300 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। :

ਮਹਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ, ਵਧੀਕ ਏ.ਜੀ. ਕਬੂਰੀਆ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

' ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ.-

(1) ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਸਿਨੇਮਾ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1952 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਰਥਕ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਕੱਲਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੌਦਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਸੈੱਟ।

2. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੌਦਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਬਰਾਬਰ 'ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ।

3. ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ '1976 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 6300 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ LPA ਨੰਬਰ'913 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀਪਕ ਬੀਏਟਰ, ਧੂਰੀ ਵਿੱਚ ਸਿਨੇਮਾ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵੱਲੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

State of Punjab and another v. Deepak Theatre, Dhuri
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਸੰਗਰੂਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਨੇਮਾਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 26 ਫਰਵਰੀ, 1975 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਬਾਕਸ; ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ; IInd ਕਲਾਸ/ਲੇਡੀਜ਼ ਅਤੇ III ਕਲਾਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਰੁ. 2.70; ਰੁ. 1.75; ਰੁ. 1.30 ਅਤੇ ਰੀ. ਕ੍ਰਮਵਾਰ 0.80 ਪੀ. ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 1971 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂ ਨੰਬਰ 1752 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਸੀਟ 9 ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 'ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਸੰਗਰੂਰ, ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਨੇ 26 ਅਗਸਤ, 1976 ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਨੇਮਾ ਸੀਟਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਕਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਬਾਲਕੋਨੀ.. ਰੁ. 3.50 ਪੀ.

ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ.. ਰੁ. 2.50 ਪੀ.

ਦੂਜੀ ਜਮਾਤ.. ਰੁ. 2.00 ਪੀ.

ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਨੇਮਾ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 'ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ' ਕੋਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ 1971 ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1976 ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

i

4. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਯਮ 4 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 4' ਸੀਟ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਰਾਂ ਦੇ ਨੁਸਖੇ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਕੀਤਾ।

5. ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਪਬਲਿਕ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹਿੱਸੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਤੇ ਤੰਗ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਵੱਡਾ ਉਦੇਸ਼, ਅਰਥਾਤ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਨੇਮਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 4 ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

6. ਹੁਣ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਵਸਤੂਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਉਪਰੋਕਤ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ-ਪਹਿਲਾ, ਜਨਤਾ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ, ਦੂਜਾ, ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਅਣਚਾਹੇ, ਅਸਲੀਲ ਜਾਂ ਭੜਕਾਊ ਫਿਲਮਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ। ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ) ਵਿਦਿਅਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਆਦਿ ਲਈ ਹੈ, (ਵੇਖੋ ਏਆਈਆਰ 1967 ਪੰਜਾਬ 219 ਅਤੇ ਏਆਈਆਰ 1961 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 600)। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਲਾਸਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।”

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੂਲ ਧਾਰਨਾ ਕਿ - ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਇਕੋ ਇਕ ਵਸਤੂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਉਦਾਹਰਣ ਦੁਆਰਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। , ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1), (2) ਅਤੇ (4) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ 8 ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਇਸ ਤੋਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ ਵਸਤੂਆਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਅੰਕ ਸਨ।

7. ਐਕਟ ਗਿਆਰਾਂ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਹਨ: ਸਾਪੇਖਿਕ ਸੰਖੇਪਤਾ। ਜੇ ਗੱਲ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਉਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ 'ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

State of Punjab and another v. Deepak Theatre, Dhuri
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 8 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 9 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਵਸਤੂਆਂ ਇਸ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਢੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਜਾਂ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਇਕੱਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਹੋਣਗੇ। void ਜੇਕਰ ਉਹ ਲੰਘਦੇ ਹਨ- ਉਸੇ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਰਥਨ ਪਹਿਲਾਂ *ਰਸਦੀਪ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਟਾਕੀਸ਼ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਲਪਾ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ , ਕਰਨਾਲ (1)* ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਗੱਲ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਜਿਸਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - * ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਅਤੇ; ਪਾਸਮਜੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਖਾਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, *ਗੋਵਿੰਦ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2)* ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:- ■

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਉਸ ਸਥਾਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਿੱਥੇ ਸਿਨੇਮੈਟੋਗ੍ਰਾਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਦੋ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਹਤ, ਆਦਿ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਵੀ"।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ 'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਮਦਫ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਵਸਤੂ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੈ। .

8. ਅਗੇਅਗੇਨਯੂਇਨਸਪੋਰਟਯੂਓਫ *x hisVview, 1theIlearned' SinglegJudge> ed* ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਜੱਜ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ *ਰਾਇਲ ਆਰਟਸ ਕੋਇੰਬਿਟਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ (3)* ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1967 ਪੀ.ਬੀ. 219.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1961 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 600
- (3) ਏਆਈਆਰ 1969 ਮਦਰਾਸ 211

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਸਿਨੇਮਾ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੀਟਾਂ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਤੇ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਨੁਸ਼ਖਾ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ , ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ. ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ

ਵਿੱਚ: *ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਬੀਇਟਰ, ਤਿਰਪੁਰ ਬਨਾਮ ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ** (4) 'ਤੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਬਿੰਦੂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ, ਇਸ ਵਿਚ ਸੂਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾ-ਹਾਲ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਸਾਈਕਲ ਸਟੈਂਡ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਹਰੇਕ ਸਾਈਕਲ ਲਈ 5 ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਲ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਪਲਟ ਗਿਆ ਕਿ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਈਕਲ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਦੀ ਓਵਰ-ਆਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ 5. ਨਵਾਂ ਪੈਸਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਹੁਦਰੇ ਅਤੇ ਅਸਮਰਥਿਤ ਹੋ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ! ਕਿ ਸ਼ਰਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਰਕਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਸਾਈਕਲ ਸਟੈਂਡ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਫੀਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਸਬੰਧਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਸ਼ਨੀ, ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਖਰਚਾ ਆਦਿ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਫੀਸ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਦੇ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਈਕਲ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ 5 ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ *ਰਾਇਲ ਆਰਟਸ ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਦਾ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

9. c[Toe]ਸਿੱਖਿਆ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਲਈ 11 ਮਹਾਨ 21d ਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸੀਮਤ ਪਹਿਲੂ 1 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਪੂਰਵ ਉਸ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ) ਆਧਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਸਤੂਆਂ ਬਹੁਤ - ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਨ। ਦਬਾਉਣ 'ਤੇ ਵੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ*

(4) 1960 ਦਾ WP 174 (ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਜੋ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਵਸਤੂਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਤਰਕਪੂਰਨ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

10. ਹੁਣ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਉਦੇਸ਼, ਅਰਥਾਤ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਨ-ਆਈ ਰੈਬਿਵਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸਿਨੇਮੇਟੋਗ੍ਰਾਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਸਖਤ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨੋਟਬੰਦੀ ਤੋਂ ਖੁਝ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ :-

"ਪੰਜਾਬ ਸਿਨੇਮਾਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1952" " ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਿਨੇਮਾਟੋ ਗ੍ਰਾਫਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ ।"

ਹੁਣ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਿਨੇਮਾ ਵਪਾਰ ਨੂੰ 'ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ' ਕਰਨ ਦੇ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਿਆਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਧੇਰੇ ਖਾਸ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ। cinematographs ਦੇ. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, M/s ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ. ਜਲੰਧਰ ਰਬੜ ਗੁਡਸ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਜਿੱਥੋਂ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ : ਯੀਸਿਸ ਨੂੰ 11 ਕਾਫੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਮਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ...../

11. ਹੁਣ [ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਨੇਮਾਟੋਗ੍ਰਾਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਜੋ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 'ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਇਰਾਦੇ' ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ! ਕਾਨੂੰਨ. ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 4 ਅਤੇ 5' ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ)

ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ [5 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਨੇਮਾਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਰੂਲਜ਼ 1952 ਦੇ ਪੂਰਕ ਨਿਯਮ 4 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ, (ਇੱਥੇ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ-ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 4 ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਲਈ ਪੜਾਅ ਕਾਲ : -

“5. ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ। - (1) ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ-

(a) ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ 1

(b) ਉਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। 1

(2) (ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) " " * * -
 (4) * * * * *

ਨਿਯਮ A:

"ਲਾਇਸੈਂਸ, ਭਾਵੇਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 'ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ-* ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ"। ਜੇ

ਸ਼ਰਤ- 4:

** i * *;

ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ 'ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਬਿਲਡਿੰਗ/ਸਥਾਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ' ਹੇਠਾਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਜਾਂ ਬਦਲਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

State of Punjab and another t>. Deepak Theatre, Dhuri
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ
ਅਥਾਰਟੀ।

<i>Class of accommodation</i>	<i>ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।</i>	<i>Rate of admission</i>
-----------------------------------	--	------------------------------

"ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਰਜ ਕਰੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 24
ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਡੀਟੋਰੀਅਮ ਦੇ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ
ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਸਿਨੇਮਾਟੋਗ੍ਰਾਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨੋਡਿਓ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਅਤੇ
ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹਨ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ
ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ
'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ
ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ, ਰੱਦ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ 'ਤੇ! ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ
ਗਏ ਆਧਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨੀ ਗਈ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤਕ
ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨੂੰ
ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। -ਸਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯਮ ਬਣਾ
ਸਕਦੀ ਹੈ-

(a) ਨਿਯਮਾਂ, ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ
ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

**	*	*	*	*	*	-
*****						
**	*	*	*	*	*	-

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਲਈ
ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਰਾਮ
ਉਪਾਧਿਆ (6) ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ,
ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਨ, ਦਾ
ਹਿੱਸਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ।"

---

(6) 1961 S.C.
751.

12) ਹੁਣ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਵਿਚਾਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਨੇਮਾਟੋਗ੍ਰਾਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ "ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ" ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ। ਦਰਅਸਲ, ¹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ 'ਨਿਯਮ' ਅਤੇ 'ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ' ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਉਦੇਸ਼, ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰ ਦਾ 'ਨਿਯਮ' ਅਤੇ 'ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ' ਐਕਟ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ", ਤਾਂ it ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਸੈਕੰਡਮ ਵਿੱਚ - ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ 76 ਸੀਜੇਐਸ, ਰੀਲੀਜ਼ -32, ਪੰਨਾ 610 'ਤੇ, ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰੋ। -'ਰੈਗੂਲੇਟ' ਸ਼ਬਦ ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਰੇਗੋ' ਅਤੇ 'ਰੈਗੂਲਾ' ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ।”

t   \$\$\$ ^   *   —   —   —

“ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕੋ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਉਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ।”

*   *   *   *   *   *   —

“ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ 'ਰੈਗੂ ਲੇਟ' ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਰੈਜ਼ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

*****

“ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕੋਟ ਤੋਂ ਬਾਂਡ ਦੀ ਲੋੜ, ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ;

State of Punjab and another v. Deepak Theatre, Dhuri
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਲੀਏ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਕਾਲਿੰਗ im ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਮਝੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਵਾਜਬ ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਕਾਲਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਆਪਕ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਪ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ-4, ਉਕਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਫਾਰਮ-ਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਿਨੇਮਾ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਨੇਮਾਟੋਗ੍ਰਾਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ 'ਨਿਯਮ' ਅਤੇ 'ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ' ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।

13) ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ 19 ਅਗਸਤ, 1952 ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 11, 1952 ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੇ ਸੀਮਿਲਨ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ /

14) (1) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ, ਬੁਕਿੰਗ ਕਲਰਕ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਨੇਮਾਟੋਗ੍ਰਾਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਲਈ ਟਿਕਟਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ! ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਸਥਾਨ ਨਾਲੋਂ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ

ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਪਲੇਸੈਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਟਿਕਟਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ।

2)) ਜੋ ਕੋਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

3)) ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1898 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ,

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਸਮਝਦਾਰੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਠੇਕੇ ਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਓ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਜੁਰਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਸਿਨੇਮਾ ਟਿਕਟਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਧੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਲਾਬਾਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਇੰਨਾ ਸੁਹਿਰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਉਪਲਬਧਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਵੈ-ਸਿੱਧ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਕਾਲਿੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਹੋਣ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ।

14. ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਿਆਇਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾ ਟਿਕਟਾਂ ਲਈ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ (ਕਾਨੂੰਨੀ) ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ, ਅਸੀਂ ਹਾਂ

State of Punjab and another v. Deepak Theatre, Dhuri
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਚੂ ਟੋਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਮੂਲ ਐਕਟ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ ਦੇ 'ਨਿਯਮ' ਅਤੇ 'ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ' ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ-4 ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ-ਏ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 4, ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਐਕਟ ਖੁਦ, ਬਸ਼ਰਤਿ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਸਿਨੇਮਾ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ | ਅਜਿਹਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗੈਰ- ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

15. ਜਿਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ, ਗੋਵਿੰਦ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ 'ਹੋਰ' (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚਲੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਿਨੇਮਾ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਜਬ ਸਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋਣਗੇ।

16. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 1971 ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਮੂਲ ਆਰਡਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਘੱਟ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 80 ਪੈਸੇ ਦੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1976 ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਸਿਨੇਮਾ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਵੱਲ ਮੁੜ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹਮਲਾਵਰ ਹੁਕਮ ਜਨਤਾ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇਸ ਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਬਲੈਕ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਹਰਨਨ ਸੰਤਾਲ ਅਲਰੇਜ਼ਾ (7) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ :-

“ਰਿਕੁਇਜ਼ਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ

ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਲਾਹੇਵੰਦ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਾਜਿਕ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ

(7) A.I.R. (39) 1952 Bombay 16.

ਸਾਡੇ ਹੱਥੋਂ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ "ਅਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" *ture.*"

17. ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਫਾਰਮ-ਏ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 4 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ, ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਫਿਰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅਸਮਰੱਥ ਦਲੀਲ ਵਜੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 4 ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 (1) (ਜੀ) ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ।

18. ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਹੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਿਥਕਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।

19. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਆਰ.ਐਮ.ਸ਼ੇਸ਼ਾਦਰੀ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਤੰਜੋਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (8) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਨੇਮੈਟੋਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ, 1898 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤ ਜੋ ਸਿਨੇਮਾ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ 2,000 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਥੋਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਸ - ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਜੀ) ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸਿਨੇਮਾਟੋਗ੍ਰਾਫ ਵਪਾਰ ਨੂੰ 'ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ' ਅਤੇ 'ਲਾਇਸੈਂਸ' ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ

(8)A.I.R.1954 S.C.747.

State of Punjab and another v. Deepak Theatre, Dhuri
(S. S. Sandhawalia, C.J.)

ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਲਾਈਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 4 ਲਗਾ ਕੇ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

20. ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਜੋਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ 80 ਪੈਸੇ ਦੀ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਸੀਟਾਂ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਵਰਗੀਕਰਨ ਜੋੜਨਾ ਜਾਂ ਸਿਨੇਮਾ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਰੇਟਾਂ ਵਿਚ ਮਾਮੂਲੀ ਕਟੌਤੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਵਾਜਬ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। - ਰਿਕਸ਼ਨ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਨੇਮਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲੀ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਡੇਟਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦੂਰੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਕਮੀ, ਅਜਿਹਾ ਵਿੱਤੀ ਝਟਕਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਔਖਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਡੇਟਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਲਾਈਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਨੇਮਾਟੋਗ੍ਰਾਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ! ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ (ਜੱਜ ਕਿ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 4, ਫਾਰਮ-ਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ, ਐਕਟ ਦੀ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰੋ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਿਤ ਸਿੰਘ